Nr. 105 Sibiiu, Joi 3/15 Octombre 1885. *Anul* XXXIII.

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marţia, Joia şi Sâmbăta.

ABONAMENTUL:
Pentru **Sibiiu** pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru **monarchie** pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru **streinătate** pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente şi inserţiuni a se adresa la
Administraţiunea tipografiei archidiecesane Sibiiu, strada Măcelarilor 47.
Corespondenţele sûnt a se adresa la:
Redacţiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refusă. — Articulii nepublicaţi nu se înapoiază.

INSERŢIUNILE:
Pentru **odată** 7 cr., — **de două ori** 12 cr., — **de trei ori** 15 cr. rêndul cu litere garmond — şi timbru de 30 cr pentru fie-care publicare.

Prenumeraţiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de **trei** ori pe sĕptĕmână, deschidem pe trimestrul Octombre-Decembre al anului 1885, cu preţul cel mai moderat, ce se poate vedè în frun tea foaiei.

Banii de prenumeraţiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignaţiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, şi eventual al postei ultime sĕ fie scrise bine, ca sĕ se poată cetì.

Se atrage atenţiunea on. domni abonaţi, al căror abonament se sfêrşeşte cu ultima Septembre 1885, a-şi înnoì din vreme abonamentul, pentru ca sĕ nu fie espeditura silită a sista, sau a întârdia cu espedarea foaiei *).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiiu.

*) O înlesnire foarte mare în espediţiune se face prin lipirea unei fâşii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiiu, 2 Octombre 1885.

Diarele din capitală în numĕrul de Vineri ne aduc scirea, că adunarea generală din comitatul Satmarelui a adus conclusul de a se escrie dare pentru reuniunea de maghiarisare din acel comitat. Contra a estui conclus au votat numai 4 preoţi valachi.

Nu de mult am fost notificat şi noi, că contele Károlyi István în adunarea generală a reuniunei de maghiarisare Széchenyi făcuse o asemenea propunere, pre care apoi diariul „Magyar Polgár“ din Cluş o a glorificat în un articol la locul prim.

Nu credeam, că se va putea aduce un asemenea conclus în adunările generale comitatense, de oarece după a noastră părere a forţa maghiarisarea prin supunerea la dare a cetăţenilor nemaghiari, ni se părea lucru nechipsuit.

De această părere au fost şi diarele celelalte, cari representă interesele naţionalităţilor din patria noastră, şi cari de asemenea cu noi stăruiesc a susţinea, că germanul, românul, sêrbul şi croatul poate fi bun patriot păstrându-şi individualitatea sa naţională.

Eram adecă şi suntem de credinţa că destul de grele sunt sarcinile publice de acuma, că eventualitatea unei încăerări generale în peninsula balcanică uşor poate face probabilă însărcinarea cetăţenilor cu noue imposite în interesul monarchiei noastre.

Eram şi suntem de credinţa, că destul de agitate sunt spiritele la noi prin necontenitele provocări din partea presei maghiare.

Toate acestea ne făceau sĕ credem, că nu vor mai venì nouĕ provocări, ne făcea sĕ credem în prudenţa bărbaţilor, cari conduc destinele patriei noastre, prudenţă chemată a pune frêu neastĕmpăratelor tendenţe de maghiarisare.

Ne-am înşelat înse amar.

Comitatul Szatmár a făcut începutul. După el vor urma celelalte, căci lucrului i s'a dat stampila patriotismului, şi noi scim că la noi, aruncat odată vagul concept patriotism, nu este putere, care sĕ mai opriască bolnăviciosul curent.

Nu ne este permis sĕ trăim în ilusiuni.

Maghiarisarea cere sacrificii, şi condiţionată fiind dela maghiarisare esistenţa statului nostru, trebuiesc aplicate mijloacele cele mai drastice pentru realisarea modului, care sĕ garanteze esistenţa statului.

Va trebuì deci sĕ plătiască dare sasul, românul, germanul, sêrbul şi slovacul pentru *lăţirea maghiarisărei*, salvarea naţiunei maghiare şi realisarea unităţei naţionale maghiare.

Cumcă maghiarisarea a produs noul imposit, aceasta nime nu o va putea nega.

Părintele acestei idei, contele Károlyi István o spune fără sfială şi noi trebuie sĕ dăm creḑĕmênt contelui îngrigiat de soartea naţiunei sale.

Ca sĕ nu trecem de oameni rĕutăcioşi, cari la toată ocasiunea voiesc sĕ atribuie tendenţe streine ideei celei nouĕ, reproducem cuvêntarea contelui Károlyi, prin care a susţinut noul imposit în adunarea generală a comitatului Szatmár.

Eată cuvêntarea:

Ilustre domnule comite suprem! Onorată adunare generală!

Spriginesc propunerea comitetului permanent comitatens, privitoare la darea de un procent, şi aceasta cu atât mai vêrtos, cu cât ea este identică cu propunerea făcută de mine în adunarea reuniunei Széchenyi. Nu este aceasta impunere de dare de către guvern, nu este volnică impunere de dare asupra poporului sĕrac (precum afirmă unii), nu aceasta o propun eu, nu. Este realisarea unei idei propunerea mea, chemată a asigura: **lăţirea maghiarismului, salvarea limbei maghiare, şi esistenţa naţiunei maghiare în viitoriu, şi a adoratei noastre patrie.** Nu imperativul cuvênt basat pe litera legei impune darea de un procent, nu, un cetăţean o cere aceasta dela cetăţenii locuitori în comitatul Szatmár, dela acei cetăţeni, cari nu numai s'au însufleţit totdeuna pentru lucrurile, cari aveau în fruntea lor emblemă maghiară, ci au adus şi jertfe. Un cetăţean din acest comitat ve roagă, şi el astfel grăiesce: jertfiţi pentru patrie în interesul tesaurului celui mai scump, al patrimoniului celui mai neprețuit, rĕmas noue dela cuceritorii patriei, dela străbunii nostri, în interesul **limbei materne.**

Astăḑi plutesce încă pace asupra acestei patrii, hotarele noastre nu sunt ameninţate de vrăjmaşul din afară; toate naţiunile, şi principele tuturor naţiunilor în acea mĕsură stimează pre încoronatul nostru rege, după cum îl adorăm noi ungurii. Pacea înse este numai din afară, şi dacă nu voiesc sĕ mint, ea este numai la vedere. Se poate asĕmĕna patria noastră unei mări universale, cârduri de băeţi inocenţi se joacă une ori pe malurile ei cele line, precând în inima ei sute de mii se luptă pe vieaţă şi moarte, urmând valurilor turburate. Aspectul e frumos, liniştitor. Pace, pace şi earăşi pace. Realitatea înse nu este aşa, ci împărechere, ură de rassă, stare bolnăvicioasă. Poate sĕ fie faţa roşie, poate sĕ străluciască ochiul, ce folos înse dacă plumăna e bolnavă, şi inima bate slăbuţ, şi nu bate împrumutat. Vegetaţiunea o susţine căldura soarelui şi roaua ceriului, pre o naţiune înse iubirea de patrie, *concordia* şi **unitatea naţională.** Această unitate înse numai aşa se poate închipui în statul maghiar, dacă esistă o legătură între toţi locuitorii acestui pămênt maghiar, şi această legătură trebuie sĕ fie **limba maghiară.** (Éljen-uri frenetice.) Prin ce am susţinut până acuma această patrie adorată, acest pămênt, care dela Árpád începênd a fost totdeuna locuit de maghiari, cultivat de maghiari, şi pentru a cărui apărare s'a vĕrsat **numai** sânge maghiar? Prin ce? Prin iubire de patrie, jertfă şi simţĕmênt nobil naţional. Şi, credeţi-mi domnilor, dacă voim sĕ păstrăm şi pe viitoriu această patrie şi voim sĕ lăsăm nepoţilor de moştenire o Ungarie, sĕ nu facem decât ce au făcut antecesorii nostrii: sĕ nu facem politică sgomotoasă, ci sĕ urmăm cu jertfe iubirei de patrie. Şi dacă, din întêmplare sciinţa celor aleşi va împinge mai departe hotarul maghiar? Dacă ne va ajuta Dumneḑeu vom subsista şi mai departe, înse numai aşa, *dacă aici în patrie vom fi una şi* **curat** *maghiari.*

Trăim în timpuri grele; economilor la merge rĕu, este adevĕrat. În argumentarea mea o am accentuat şi eu, înse aceasta nu poate fi pretecst în gura unui cetăţean maghiar, când patria strigă după ajutoriu. E uşor a scoate o groşiţă (2 cr. nota traducĕtoriului) din punga plină, darul înse, jertfa pentru patrie numai atunci are valoare, atunci e nobilă, dacă nu o facem din prisos, ci dacă ne tragem dela gură. Comitatul Szatmár nu s'a folosit nici odată de acest pretecst, când a fost vorba de patrie şi de interes naţional.

FOIŢA.

DIN TIMPURI VECHI.

(O tradiţiune din istoria vechiului Egipet. Ani 1400 înainte de Christos.)

După Dr. Carol Oppel

de

Yff.

II.

Viclenii ne mai auḑite.

Cursa. — Un om făr de cap. — Fiul perdut. — La icoana părintelui. — Vin bun. — De ce rîḑi? — Planul lui Ramessu. — Aşteptări zadarnice. — Ospĕţul.

(Urmare.)

În spre seară ear se întoarse Ptahmai către casă. Nemângăiata mamă îl apucă de mâni şi 'l duse în odaia ei. Aici se afla crestată în lemn, o figură în forma unei mumie, care înfăţişa pe reposatul ei soţ. Înaintea figurei sta o masă rotundă pentru jertfe, pe care vĕrsa ea în toată dimineaţa câteva picături de vin întru pomenirea iubitului seu mort, în vreme ce rostia în tăcere o rugăciune.

Aici îl puse pe Ptahmai în genunchi şi mama 'l provocă ca sĕ recunoască în faţa icoanei părintelui seu, ce s'a întêmplat cu fratele seu. Acum n'a mai putut resista. Dar pe cât îşi alegea cuvintele şi cu toată grija cu care îşi mărturisia pĕcatele, — totuş acele erau mai mult, decât sĕ le poată suporta inima mamei. Cu un strigăt de groază căḑú fără de mişcare lângă altar. Ea era gata sĕ auḑă o nenorocire mare, s'a gândit chiar la moartea fiului seu, era gata sĕ audă grozăvii; dar că fii ei sunt tâlhari, că Ptahmai 'şi-a ucis fratele seu, că Petisi este spânzurat de zid, — asta era prea mult!

Când îşi venì earăş în ori sêrmana vĕduvă, se părea cam liniştită; durerea ei era prea mare, nu putea sĕ verse încă lacrămi. „Mâne dimineaţă,“ ḑise ea, „am sĕ merg la regele, ca sĕ'mi aduc copilul“.

Ptahmai voia sĕ o desmânte cu tot preţul dela această hotărîre. El ii puse 'n vedere ruşinea de a fi mama unui tâlhar; îi spuse ce pedeapsă 'l aşteaptă pe el, care a fost părtaş la toate; îi arătă că de câştigat nu poate câştiga nimic, ci numai perde. Dar toate înzadar! La toate câte le ḑicea el, rĕspunsul ei era: „eu voi sĕ am pe copilul meu“.

— Bine; fie! ḑise Ptahmai, o sĕ me încerc sĕ 'ţi împlinesc dorinţa, — de aşi scii că 'mi perd chiar viaţa şi onoarea.

*

Era sara târḑiu, mulţimea se risipise de mult, ceata militară se întoarse deja la casarmă, şi numai doi ostaşi armaţi mai stăteau la pază lângă cadavru, ca nu cumva sĕ 'l fure cineva preste noapte.....

Pe drum venia un junişan cu 2 măgari împovăraţi cu burdufi de vin. Era Ptahmai.

Butoaie cum sunt ale noastre n'aveau Egiptenii. În pivniţe se păstra vinul în nişte vase de pământ, cari se legau deasupra cu beşică. Când cu transportul, vinul se golia în nişte burdufi de pele.

Când ajunse Ptahmai în apropierea păzitorilor, desfăcù iute sfoara unui burduf şi începú sĕ strîge: „Vai Isi şi Osiri, mi se varsă vinul!“ Îndată alergarĕ militarii acolo şi 'şi ţinurĕ coifurile şi au tras câte-va dusce minunate. Dar Ptahmai îi ocăria şi da sĕ-i alunge.

— Şod mai esci tu — ḑice unul. Dar ian spune nu e mai bine sĕ se verse vinu 'n stomachul nostru, decât sĕ'l bee praful. Doar ţie 'ţi e tot una.

— Da, îi respunse acela, aşa este. Dar ajutaţi sĕ descarc măgariul, ca sĕ pot scăpa ce mai este de scăpat; las' că la urmă apoi nu'mi bănesc de'ţi mai bea înc' odată.

— Noroc, că a fost vinul cel mai slab, — adause Ptahmai după ce a legat burduful. Acum sĕ gustaţi voi câteva picături dintr'ăsta. Şi desfăcù un alt burduf.

— O, că ăsta curge ca focul prin vine! strigară amêndoi. Numai câteva picături sĕ ne mai dai.

— Voi nu ve mai săturaţi! — ḑise Ptahmai rîḑênd. Dar ian veniţi încoace! Cine scie, când o sĕ mai daţi de un astfel de noroc. Şi le umplu coifurile din vinul îmbătător până pe jumĕtate; le poftì pază bună şi 'şi mână măgarii mai departe.

— Ce treabă minunată cu vinul ăsta, ḑise unul dintre ostaşi golindu'şi coiful.

— Aşa-i, adause cel-lalt, e o invenţie minunată.

Perényi, Domahidy, Kölcsey, Berenczey, Kovács, Teleki, Ujfalussy, Vályi, Kende, Jekey, Vécsey, Uray, Szuhányi Izsáák — și eu însumi în pământul acestui comitat ne-am îngropat strămunii; Ve întreb deci: dacă vom fi sgârciți, am urma în mod vrednic strămunilor nostri? Nu este așa Onorată adunare generală, noi nu putem fi sgârciți? Nici nu vom fi, ci vom urma după cuvintele marelui poet Petőfi Sándor, vom fi toți verigele unui lanț, căci suntem convinși, cumcă ași patria de toți are lipsă."

Da da, patria de toți are lipsă: de român, sas, german, sêrb etc.

Da, da!

Lățirea maghiarismului.

Unitate națională.

Sĕ fim curat maghiari.

Ne mărginim aici, căci ar fi pĕcat sĕ facem noi comentariu.

Revista politică.

Nechipsuința politicei maghiare în Croația a secerat nouĕ fructe în parlamentul croat.

Partidul guvernamental din Agram a perdut vr'o ḑece bărbați dintre cei mai distinși membrii ai sei. Ne mai putênd adecă suferì acestia dejosirile, ce are sĕ sufere necontenit Croația, au eșit din sînul partidului național și au format o noauă partidă opositională moderată numită: clubul central.

Eată statutele clubului în liniamente generale: „Subsemnații formează un club central dietal pe basele și în cadrele pactului ca lege fundamentală a țĕrei, alegêndu-și totodată pe contele George Iellacici de president, pe contele Ioan Drașkovici și Richard Sermage de vice-presidenți, ear pe baronul Zsifkovici de secretariu. Clubul își reservă dreptul, ca la cas de lipsă sĕ pășiască cu un program bine precisat înaintea poporului, și 'și ține de prima datorință, a conlucra cu toate mijloacele legale într'acolo ca pactul fundamental, — prin care i s'a garantat regatelor în cadrele sancțiunei pragmatice și pe basa indivisibilității comuniunei de stat cu Ungaria esprimate acolo — și individualitatea ei politică și autonomia ei de stat cu naționalitatea ei specială politică, — va tinde ca pactul fundamental, ca o lege de stat primită de cele douĕ regate și națiuni, sĕ fie considerat și esecutat după înțelesul lui verbal, după spiritul și litera sa și de o parte și de cealaltă, cu cea mai mare esactitate și consciință."

Adecă cu alte cuvinte, nu numai noi, ci toate popoarĕle Ungariei par a constata, că avem legi bune și frumoase, cari înse sunt eludate pretutindenea, și că poate ca nicăiri în lume, trebuie sĕ se formeze partide speciale, care sĕ n'aibă alt scop anumit, decât de a conlucra, ca *sĕ se esecute* legile esistente!!

Alegerile în Francia sunt tot în stadiul anunțat de noi în nrul precedent. Păn' la 18 Octombre au timp partidele sĕ se consolideze, ca sĕ se poate supune cu deplină liniște marei lupte deciḑĕtoare a republicanilor cu monarchiștii. Unirea tuturor republicanilor e cu atât mai de dorit, de oarece tocmai în sesiunea viitoare va avea sĕ se efeptuiască alegerea noului president al Republicei, o împrejurare, care umple de griji pe toți amicii republicei.

Monarchiștii ar putea foarte ușor esopera alegerea unui president antirepublican, care el însuși sĕ contribuie la ruinarea republicei și înlocuirea ei prin o constituție monarchică.

Despre starea din peninsula balcanică comunicăm la alt loc scirile mai nouĕ. Acì reproducem câte-va pasage dintr'o cuvêntare a lordului Salisbury ținută la Monwouth despre crisa bulgară:

Politica guvernului engles este, sĕ intervină pentru menținerea imperiului turcesc, ori unde el se poate păstra în realitate și compatibil cu bunăstarea populațiunei. Acolo înse, unde s'ar găsì naționalități tari, cari sĕ se poată susținea prin ele, trebuie sĕ se încerce a li se da tot sprijinul, în interesul viitoarei libertăți și neatârnări a Europei. În ce privesce casul de față, marile puteri vor fi unanime a recunoasce, că turburările nu trebuie lăsate sĕ continue, ci trebuie restrênse în cele mai strîmte margini posibile. Ținta supremă a guvernului engles e pacea, pentrucă dacă pacea va fi turburată, el nu poate fi sigur de resultate, și nu poate prevedea dacă, într'un astfel de cas, soarta acelor mici naționalități nu va cădea jertfă cerințelor evenimentelor rĕsboinice. Afirmarea, că silințele ce 'și-a dat el și lordul Beaconsfield la Berlin ca sĕ se despartă Bulgaria, au suferit un fiasco, e cu totul nedreaptă. Representanții englezi urmăriau atunci tocmai scopul ca naționalitățile din peninsula balcanică sĕ rĕmână neamestecate, configurațiunea statelor sĕ represinte adevĕratul caracter al acelor națiuni și ca ele sĕ se desvoalte după legi naturale. Când s'a semnat tratatul din Berlin, acele provincii bulgare erau ocupate de armata învingĕtoare, și dacă atunci s'ar fi dat Bulgariei Rumelia orientală, viitoarea configurațiune politică și progresul n'ar fi fost acela, pe care 'l-ar fi pretins caracterul și istoria acelor populațiuni după firea lor, ci soarta viitoare a acelor provincii ar fi atârnat dela influințele acelei armate învingĕtoare, care se afla atunci în mijlocul lor. Acea armată de mult nu mai e acum acolo, și o naționalitate hotărîtă s'a format. Dispositiunile tratatului din Berlin au fost prin urmare foarte binefăcĕtoare pentru acele populațiuni. Dacă pe viitor cele douĕ Bulgarii vor putea desfășura puterea și caracterul unei națiuni, aceasta nu va fi de cât o urmare a îngrijirei, pe care a arĕtat-o congresul dela Berlin la leagănul lor.

Cronica evenimentelor din Balcani.

Reproducem după „Voința Națională" următoarele sciri telegrafice în cestiunea orientală:

10 Octombre.

Atena. — Representările făcute de puteri n'au modificat de loc dispositiunile guvernului elenic. Publicul consideră chiemarea celor 3 clase de reserve ca un rĕspuns la representările puterilor. Ieri, după primirea ministrilor plenipotențiari, dl Delyannis a trimis prin telegraf instrucțiuni agenților elenici din străinĕtate. El lasă sĕ se întreveḑă, că Grecia n'ar putea sĕ accepte unirea bulgară, fără a-și da silințele ca sĕ restabiliască echilibrul oriental.

Roma. — Ministrul plenipotențiar al Italiei la Atena a fost însărcinat de guvernul seu sĕ desaproabe într'un mod serios atitudinea rĕsboinică a Greciei, de oarece puterile sunt hotărîte sĕ mențină pacea cu orice preț.

Constantinopol. — Puterile făcênd mari presiuni asupra Sêrbiei și a Greciei, se ḑice că aceste douĕ regate au mai scăḑut din pretențiile lor; Sêrbia nu mai cere Kosowo și Grecia s'ar mulțămì cu o regiune, în care sĕ nu fie cuprinsă Ianina. Aceste sciri înse vi le dau sub toată reserva.

Sofia. — Se ḑice că Karaveloff s'ar fi esprimat cătră mai mulți agenți strĕini, declarând că recunoascerea unirei nu mai e, decât o cestiune de timp. El nu crede că prințul Alecsandru va fi depus, de vreme ce popularitatea sa a crescut într'un mod estraordinar dela ultimele evenimente. Prințul Alecsandru înse a declarat, că el e gata sĕ 'și depună coroana, dacă în schimbul acestui sacrificiu se va recunoasce în mod necondiționat unirea Rumeliei cu Bulgaria.

11 Octombre.

Varna. — O mare agitație domnesce în Creta; se crede că o rĕscoală este iminentă. Guvernul turcesc a luat toate mĕsurile trebuitoare pentru a întêmpina un asemenea lucru; guvernorul Cretei totuș e de părere, că poporația nu va recurge la mijloace violente. Din Smirna s'au trimis la Kanea 3 batalioane de nizami. În cercurile diplomatice se esprimă speranța, că Grecia nu se va arunca în aventuri; puterile par a fi convins pe cabinetul din Athena despre pericolele situației; în cas când Grecii ar întra cu armele în Turcia și ar fi bătuți, cine ar intervenì în favoarea lor? Cu Sêrbia lucrurile stau mai rĕu. Sêrbia pare cu ori-ce preț hotărîtă a-și împinge armatele peste fruntării; se crede chiar că Sêrbia le va împinge în Macedonia; din această causă Turcia concentrează redifii mai cu seamă în această provincie; pe lângă cele 80 batalioane redifi aduse din Asia mică, s'a mai mobilisat încă un mare numĕr, din cari opt au fost trimise la Uschiub.

Constantinopol. — Redifii sosesc în mare numĕr; în fiecare ḑi vapoarele debarcă trupe, cari sunt îndreptate imediat în provincii. Regimentele de cavalerie din Constantinopole au primit ordinul sĕ stea gata în ori-ce moment pentru plecare. Inspectorul general al fortificațiilor, care a inspectat ḑilele aceste un mare numĕr de fortificații, a supus raportul seu ministrului de resbel. Poarta pare a fi înlăturat greutățile financiare; învoirea cu banca otomană e pe cale de a se face pentru suma de 4 milioane livre sterlinge; și veniturile Porței, cari se încasează mai cu seamă în această perioadă a anului, alcătuiesc niște mijloace suficiente pentru ori-ce eventualități.

Londra. — La un banchet, la care a asistat dl Tricupis a constatat progresul îndeplinit de Grecia și a declarat, că Elenii nu pot sĕ accepte o modificare a echilibrului în Orient. El a adăogat, că opositia va susținea pe guvern în revindicările sale, și speră că și Europa 'i va sprijinì.

St. Petersburg. „Le Journal de St. Petersburg" felicită Muntenegrul pentru atitudinea sa reservată și regretă, că alte state nu 'l-au imitat. El declară în același timp, că Puterile n'au nici o poftă sĕ permită niște aventuri, cari pot sĕ compromită pacea.

Belgrad. — Se anunță din Viddin: Prima încercare a emigranților sêrbi de a năvălì în Sêrbia, fu respinsă de o companie de militari. S'au adus 9 rănițì încoace. Pașic e încă tot liber și se pregătesce la un nou atac spre Zaicar.

---

de a lui Osiri. Măi dar mie așa mi-i de somn, de nu mai pot sta pe picioare.

Apoi se așĕḑă pe pământ și 'și răḑîmă spatele comot într'o cufundătură a zîdului.

— Da! Da! Da! mornăì căscând vecinul seu. Scii ce? O sĕ ne culcăm și vom durmì câte o oară unul după altul, — d'ântăi eu, apoi tu. Unul e destul la mortul acela; sciu că n'are sĕ fugă.

— Bine ḑise cel-lalt. Numai sĕ me lași pe mine d'ântăi, că eu nu mai pot. Când te o apuca apoi somnul și pe tine, me trezesci.

Un moment încă și militariul durmea dus.

Dar tot așa a umblat și tovarășul seu. Se așĕḑă lângă cel-lalt și adurmì făr' sĕ 'l mai treziască.

După un ceas se ivi Ptahmai de nou, aducênd o scară pe umeri. Scutură de câteva-ori pe militari, — dar ei nici nu se mișcau. Atunci luând scara a răzîmat-o lângă zid, a coborît cadavrul și vĕḑênd, că aceia dorm ca niște butuci — ce i trăsnì lui prin cap, sĕ 'și mai bată și joc de ei. Coifurile lor fiind pe jos, — se puse de le tunse căpățina de jumătate păn' la pele; apoi plecă, sĕ îndestuliască pe mama ce 'l așteptа.

Ear dimineață trecĕtorii se opriau și rîdeau cu hohot, vĕḑênd pe cei doi slujbași durmind și bajocoriți așa de urît. Atunci se trezì unul dintre ei, sărì spăriat în picioare, sciind că pe cei ce adorm la strajă îi așteaptă o pedeapsă cumplită; — dar când vĕḑù că soțul seu e de jumătate tuns, a priceput causa, că de ce rîd oamenii, și începú sĕ rîḑă și el cu hohot. Apoi îl apucă de urechi și 'l scutură de câte-va ori, până se treḑì văetându-se.

— Ce-i de capul teu măi omule! —

Dar abia 'și deschise acela ochii și începú sĕ rîdĕ și el, arătând cu amândoauĕ mânile la capul tovarășului seu.

— Au doară vrei sĕ te faci popă?! Căci așa era obiceiul; preoții umblau tunși, ba chiar și sprincenele și le rădeau. Ei își făceau haz unul de altul, până când pipăindu-se pe cap, aflară că, sunt loviți de una și aceeași soarte. Își așeḑarĕ rușinați coifurile pe cap și așteptau cu frică ceasul, când aveau sĕ fie schimbați, — căci cadavrul, pe care ar fi trebuit sĕ'l păziască, a dispărut. Și nici n'au rĕmas ei nepedepsiți. Dântăi au fost băgați la închisoare până s'a săvêrșit investigațiunea, ear după aceea duși la ocne. Ear regele? — El era nĕcăjit păn' la desperare. Dar Amenholep îi ḑicea:

— Tu fiu al soarelui veḑi, că viclenia noastră nu ajunge spre a putea prinde pe tâlhar; el e cu mult mai viclean și mai iscusit decât noi. Cu toate aste'ți spun, că nu'mi vine a crede, că se va mai atinge cineva de comorile tale.

— Dar atâta nu'mi ajunge, ḑise Ramessu, eu trebuie sĕ sciu cine e tâlhariul trebuie sĕ pun mâna pre el; voi sĕ vĕd pe acela, care e mai cu minte ca noi.

— Dacă-i așa, reflectă Amenhotep, eu numai un mijloc mai sciu; trebuie sĕ'l prinḑi cu promisiuni. Cu forța vĕd că nu'l putem prinde, cu viclenie earăș nu, nu ne rĕmâne deci altă cale decât cu frumosul. Dechiară-l liber de ori-ce pedeapsă și promite-i încă și un dar mare dacă se va presenta; astfel de sigur va venì. Sfatul acesta eu nu ți-l dau bucuros, căci de când strălucesce soarele în țeara noastră nu s'a mai pomenit, ca un criminalist sĕ fie încă și remunerat, înse eu nu cunosc alt mijloc, ș'-apoi trebuie sĕ mărturisesc, că mi-ar plăcea și mie sĕ vĕd pe acel om, care ne dă toată iscusința noastră de rușine.

Nu trecù o oară, după ce se discutase cestiunea din toate punctele de vedere, — când pornirĕ heroḑii regesci, cutrierând cu trimbițe și zurgalae toate ulițile orașului. Ei adunau poporul și le vestiau porunca regelui cu glas mare:

— De oarece ḑeii nu 'l-au norocit pe Ramessu puternicul rege cu vr'un fiu și principe regal, ear el nu poate sci când se va întoarce la odichna de veci în munții apuseni, ca sĕ stee înaintea judecății lui Osiri, — în înțelepciunea sa cea mare a hotărît sĕ'și mărite ficele și princesele sale regale, începênd cu răpitoarea și minunata Bertreri (floare de trandafir). De oarece înse regele doresce sĕ'și aleagă spre scopul acesta pre omul cel mai cuminte și înțelept, este chiemat tot insul, care se poate fălì cu astfeliu de însușiri, ca sĕ se înfățișeze în odăile princesei în palat, și sĕ-i povestiască fără nici o

Varietăţi.

* (Convocare.) Domnii, membrii ai comitetului central al reuniunei învĕţătorilor români gr. or. din districtul Făgăraşului, anume: Vincenţiu Grama, paroch gr. or. în Rîuşor; Nicolae D. Mircea, administrator protopresbiteral în Cohalm; Nicolae Moldovan, adm. parochial în Vĕrd; Ioan Capĕtă, director scolar în Veneţia inf.; Lazar Comşa, învĕţător în Mândra; Iacob Oana, învĕţător în Părău; Ioan Bonea, învĕţător în Cincu-mare; Ioan Popescu, învĕţător în Mateiaşi; Petru Marhao, învĕţător în Galaţi; Toma Stirbeţ, învĕţător în Şulumberg şi Ioan Roşca, învĕţător în Ungra, — în sensul §-lui 18 din statute sunt prin aceasta convocaţi la şedinţa anuală a lor, carea se va ţinea *Vineri în 4 Octombre a. c. st. v*, la 10 oare dimineaţa în scoala română gr. or. din Făgăraş.

Obiectele de pertractat sunt:

Deliberarea şi statorirea raportului anual despre activitatea reuniunei.

Statorirea ḑilelor pentru ţinerea adunării generale de district din anul acesta, şi a materialului de desbătut în această adunare, — avênd a notifica în privinţa aceasta Venerabilului consistoriu archidiecesan.

Compunerea programei agendelor adunărei generale de district. — Curenţii.

Făgăraş, 26 Septembre 1885. st. v.

Nicolau Aron, v.-preşedinte. *Nicolau Ludu*, secretar.

* (Prinţul de coroană Rudolf.) Scim că Alteţa Sa prinţul de coroană a lut încă acum sunt doi ani iniţiativa pentru elaborarea şi edarea unui op mare despre „Austro-Ungaria," în care sĕ se facă o descriere amĕnunţită geografică-politică şi fisică, istorică, etnografică-scientifică a monarchiei. Se scie mai departe, că spre acest scop au fost angajaţi bărbaţi renumiţi de toate naţionalităţile şi că cu redactarea părţii despre Ungaria s'a însărcinat dl Mauriţiu Jókai.

In 12 a l. c. a avut acest din urmă o convorbire cu Alteţa Sa în afacerea opului amintit. Şi astfel se asigură, că încă în decursul anului present vor apărea primele fascicule din el.

Princesa de coroană Stefania va desena cu mâna proprie unele schiţe din munţii Ardealului, ear principele de coroană le va provedea cu comentariile recerute.

În ḑilele aceste plecând principele de coroană din Pesta, a sosit ieri la Gurghiu, unde se va arangia o vênătoare mare de toamnă.

* (Un cercular dat de I. P. S. Metropolitul primat al României cătră protoiereii judeţelor.) „Ortodocsul" publică următoarea circulară a primatului român: „Observând în continuu, că costumele preoţilor nu sunt de fel cuviincioase, şi anume mai mulţi dintre ei fiind îmbrăcaţi în haine clericale, li se vĕd pe sub reverende pantalonii, ceea-ce nu este nici de fel estetic şi nici convenabil; ordonăm prea cucerniciei tale, ca sĕ puni în vedere tuturor preoţilor de sub acea administraţie, ca pe viitor sĕ evite absolut a mai da ocasiune a li-se vedea pantalonii sub reverende, ci sĕ-i poarte în cisme. În cât privesce colorile costumelor atât al prea cucerniciei tale, cât şi al preoţilor, veţi fi cu mare băgare de samă, că preoţilor nu le este îngăduit a purta altă coloare decât neagră şi brîul negru, ear cât privesce pentru protoierei, aceia ca semn distinctiv de ceilalţi preoţi, vor purta revereanda neagră cu brîul roşu şi căptuşala hainei coloarea bordeaux, ear proiestoşii vor avea spre distincţiune brîu roşu, ear căptuşala rasei neagră.

* *(Un conflict din causa stindardelor.)* Cu ocasiunea festivităţilor dela 27 Septembre din Orĕştie s'au plantat pe arcul de triumf steagul unguresc, cel săsesc şi cel transilvan. Vice-comitele din Deva a ordinat luarea flamurelor, ceeace a şi urmat. Acum înse Maghiarii s'au supĕrat, căci s'au luat de pe arc tustrele steagurile, după părerea lor cel maghiar trebuia sĕ rĕmână sus pe arc. Din acest motiv s'a tras în cercetare criminală adv. *S. Pop*, comandantul pompierilor din Orĕştie, şi Mallasz. Astăḑi (13/1) s'a făcut perchisiţiune de casă la dl adv. Pop şi după aceasta s'a confiscat flamurele pompierilor. Cercetarea se continuă cu adevĕrat zel patriotic, nici că se poate altfel în Ungaria constituţională.

* (Afişele electorale la Paris.) Zidurile Parisului dispar sub mulţimea afişelor ce se lipesc pe dênsele. Până acum s'au lipit 120,000 afişe de format mare şi aproape 300,000 de format mic.

Cheltuielile acestei afişări se ridică acuma la suma de aproape 36,000 lei. Dar aceasta nu este decât un început. Se aşteaptă eşirea de sub tipar a altor placate.

Eată câte-va cifre de comandele făcute pe la tipografi de diferite comitete.

Alianţa republicană, comitetul Solcin: 75,000 afişe, format mare şi 185,000 format mic; 2 milioane de buletine.

Oposiţia conservatoare: 200,000 afişe format mare şi 70,000 format mic; 2 milioane şase sute de mii buletine.

Partidul lucrător socialist: 4000 afişe format mare şi 1,500,000 buletine. O nouă afişare se pregătesce, care va cuprinde 4000 foi.

Comitetul central (Maujan), 20,000 afişe format mare şi 10,000 format mic.

Comitetul presei radicale socialiste: 40,000 afişe de ambele formate.

În această statistică nu se cuprind comitetele ḑiarelor „l'Intransigeant," „la Lanterne," „Departamental," „la France," precum şi candidaţii independenţi.

Fie care candidat este obligat sĕ se angajeze a plăti trei sau patru mii de lei.

* (Teatrul din St.-Petersburg sub Caterina II.) — „Timpul nou", în studiile sale asupra vechiului Petersburg, descrie astfel teatrele la epoca împărătesei Caterinei II:

Teatrul Ermitagiului era o reproducere în mic a circurilor romane cu zidurile şi coloanele sale de marmură; amfiteatrul seu era garnisit cu scaune de catifea verde. Nu erau locuri deosebite pentru împărătească, pentru care se puneau fotoliuri.

Pe scena acestui teatru s'au vedut cei mai mari artişti din acea epocă — Gabrisli, Todi, Marchesi, Mandini, Marocheti şi elevul lui Jac Vorobiev, primul rus care a apărut pe scena italiană. În balet se aflau: Duport, Rossi, Santini, Bublicow; la comedie, Georges Sefrin, Bourdet, Floridor, Aufresne, Volcow, Dumitrevski, Krutiski, Semenova, şi alţii.

Orchesta condusă succesiv de Galuppi, Cimarosa, Paisiello şi Sarti, era compusă de virtuoşi ca Dietz, Lolli Viotti, Pugnani, Jarnovici, Kandosin, Zorin, etc. Decorurile şi maşinăriile erau renumite. Câte-va decoraţiuni de Gonzago se ḑice că s'au păstrat până în ḑilele noastre la teatrul Alecsandru, şi s'ar mai afla încă în teatrul Archanghelski. Cât pentru maşinăriile lui Brigonzi, ele fură desfiinţate din ordinul Catarinei II.

Cu mult mai înainte de teatrul Ermitagiului esista la palatul de earnă o altă scenă, numită teatrul cel mic, pe carele doamnele şi cavalerii curţii representau piesele compuse chiar de Caterina II. Acì se representă pentru prima oară, la 28 Ianuariu 1773, comedia suveranei, întitulată: Oh! timpul; un livret al acestei piese se vindea în 1773 cu 70 copeici esemplarul. Piesele Catarinei II fură jucate mai ântăi la curte în teatrele dela Peterhoff sau dela Tsrskoe-Selo şi apoi se jucară în teatrele publice. Afară de teatrele ruse, suverana a mai compus în colaboraţiune cu principele de Ligne, comiţii de Ségur şi Cobentzel, Ivan Şuvalow şi alţii, un numĕr oare-care de piese mici franceze, în genul proverbelor contimporane.

Spectacolele ruse ale Caterinei II fură înaugurate la teatrul curţii cu opera Olimpiada, a cărei musică fu compusă de Manfredini, măestrul capelei curţii.

În al treilea an al domniei împĕrătesei, se deschise un teatru rus privat, sub cerul liber, pe un mare teren lângă mica Morskaia şi numit atunci piaţa Brumberg. Prima representaţiune fu dată în lunia Paştilor, la 4 Aprilie 1765, data chiar a morţii marelui Lomonossow. Spectacolele începeau la patru oare după ameaḑi, şi trupa era compusă de amatori; aci se representau traducţiuni din piesele lui Molière şi ale poetului norvegian Holberg.

La acea epocă, spectacolele de societate aveau atâta renume, încât esistau chiar în capitală mai multe trupe de actori de rangul de sus, printre cari mai cu seamă douĕ: trupa care juca la comitesa Gotovkin (chiar dênsa fiind o artistă distinsă), şi trupa care, avênd în capul ei pe Cobentzel, ambasadorul imperiului, dădea representaţiuni la principesa Dolgoruky.

Actorii de profesiune erau foarte preţuiţi la acea epocă, şi îşi dădeau chiar aerul de oameni ai curţii.

Toţi actorii de atunci aveau calificativile lor; astfel Aufresne, renumitul tragedian genovez, era numit „sensibilul." Floridor, „nobilul," Bonudet „încântătoriul!"

* (Căsătoriile chineze.) Un călĕtor întors de curênd din Yunnan spune următoarele despre un obicei cu totul ciudat al chinezilor.

Când o jună fată sufere de o boală oare-care, tatăl ei arată dorinţa de a o căsătorì cu cel dântăi care va ridica de jos un ghem de mătasă aruncat în anumite condiţiuni.

Pentru acest scop se fac mari publicaţiuni.

La ḑiua ficsată, mulţimea se adună la poalele unei înălţimi, pe care se află juna fată şi de unde se aruncă ghemul.

Concurenţii se aruncă asupra lui.

Învingĕtoriul, ori-cine ar fi el, are drept sĕ ia pe fata în căsătorie.

S'a vĕdut fete, care suferiau de boale mortale că 'şi au găsit un soţ.

---

frică toate treburile iscusite, ce le-a făcut, fie ele bune ori rele. Şi care i se va părea ei dintre toţi cel mai înţelept, aceluia îi va da mâna. — Aceste le poruncesce Ramessu prietinul adevĕrului, iubitul ḑeilor, domnul poporului şi fiul soarelui.

Mulţimea rĕmase uimită. Aşa ceva nu s'a mai pomenit. Princesele de obicei se măritau numai după cei dântăi sfetnici ai regelui, ori după un comandant mare, mai totdeuna după vr'o rudenie a familiei regesci. Ear acum tot insul, care se scie înţelept, sĕ 'şi poată bate gândul după frumoasa Bertreri!? Pe care'l va ajunge oare norocul?

— După prânḑ Amenhotep ear venì la regele întrebându-'l:

— Avut'-a Bertreri vr'o visită?

— Cum sĕ nu. Au fost o mulţime de tineri, oameni foarte cinstiţi, pe cari tare mi-ar plăcea sĕ i am de gineri; dar cel aşteptat nu s'a ivit încă.

Poate sĕ fii tocmai tu causa la asta şi el sĕ nu vină defel. Tocmai m'am întêlnit cu unul dintre heroḑi şi am aflat, că ceeace vestia, nici nu samănă cu cele ce am decis noi. De ce nu 'l-ai dechiarat liber de pedeapsă, în cas dacă vr'una dintre faptele sale, ce le va povestì, ar trage după sine pedeapsa legei? Şi încheierea de ce ai schimbat-o? „Acela va căpăta-o de soţie" e doar cu mult mai hotărît ca: „aceluia i va da mâna."

— Tocmai pentru aceea, — ḑise Ramessu zimbind viclenesce. Sĕ veḑi; eu i-am pregătit tâlhariu-lui o cursă. In odaia de lângă încăperile fetei mele stau gata 20 de gardişti. Când va sosì cel aşteptat şi 'şi va fi terminat mărturisirea, îi va ḑice Bertreri: „eată mâna mea," el atunci îşi va întinde mâna, ea 'l va ţinea, va bate cu piciorul în pământ şi va striga după ajutor. Gardiştii vor sărì la mijloc şi mi-l apucă pe pezevenchiul, — ear eu m'am ţinut de cuvênt, căci doar aşa s'a ḑis că princesa îi va da mâna; îl arunc la închisoare, îl judec şi 'l trimit la ocne.

— Aceea sĕ n'o faci! ḑise cu linişte sĕrbătorească Amenhotep. Aceea sĕ n'o faci Ramessu! Regele Egiptului nu aşază curse supuşilor sei; prietenul adevĕrului nu seduce şi nu înşală; iubitul ḑeilor poartă frică de judecata lor; domnul poporului nu poate sĕ roşiască de ruşine înaintea poporului; fiul soarelui are sĕ lumineze şi sĕ străluciască ca şi soarele.

— Şi eu tot voi face-o! — esclamă Ramessu.

— Stăpâne şi Doamne, rĕspunse cu modestie Amenhotep, tu esci rege şi poţi face ce voiesci. Nimeni nu poate sĕ-ţi calce voia; lumea întreagă trebuie sĕ asculte şi sĕ se supună.

— Eu nu pot şi nici nu' mi este ertat a te împedeca în vrerile tale; dar este datorinţa mea, ca sĕ 'ţi spun, când te aflì în rătăcire, — lucrul acesta trebuie sĕ 'l fac, se ţine de slujba mea! Trageţi numai bine sama, tu ḑici şi poruncesci, ear noi suntem slugile tale. Dar va venì ceasul, când nu vei mai poruncì; tu vei fi acela, care te vei ruga, ear poporul domn, care te va judeca. Adă-'ţi aminte, când trupul tĕu mort va sta la uşa lăcaşului seu vecinic, aşteptând ca sĕ i se dea voie sĕ poată întra. Şi când s'a ridica atunci cel mai bătrên judecător mortuar, grăind cătră mulţime: „Popor Egiptean! regele tĕu Ramessu te roagă sĕ l înmormêntezi cu cinstea cuvenită". Şi când îi va provoca sĕ 'şi dee plânsorile în contra ta, — — oare nu 'ţi-e teamă, că vor păşì înainte rudeniile acestuia, pe care voiesci sĕ'l prăpădesci? — şi dacă ei chiar nu o ar face, ce va fi de tine, când vei ajunge înaintea marelui Osiri? Când ţi se va aşeḑa inima pe cumpĕnă?

— Părăsesce-me acum Amenhotep!

— Tu poruncesci, eu sunt sclavul tĕu. Eu merg şi me rog de toţi ḑeii, ca sĕ te apere şi păziască de pĕcat.

Amenhotep părăsì sala. Regele era foarte iritat. Cugetul acela la judecata din urmă era grozav. Şi cu toate acestea nu'şi putea revoca porunca. „Şi de ce," gândì „doar eu şi aşa îl pot erta în tot momentul."

Regele se încunoscinţa de repeţite-ori despre visitele Bertrerii; — pe câţi au venit până acum, după ce le notă numele şi faptele lor, îi slobozia cu mângăerea, că o sĕ vaḑă, şi că dacă n'a veni nime, îl va alege pe el de bărbat; dar cel aşteptat nu mai voia sĕ se iviască.

(Va urma.)

* (Bibliografic). Din *„Scoala Practică“*, tom IV. a apărut Nr. 6 (de 4 coale), în care se publică *„Planul de învĕţămênt pentru scoalele poporale nemaghiare“* (în înţelesul art. de lege 38 din 1868 şi 18 din 1879, edată în urma ordinaţiunei ministrului reg. ung. de culte şi instrucţiune publică din 29 Iuniu 1879, Nr. 17.284). Pentru neprenumĕranţi numĕrul costă 25 cr. inclusive porto. Comandele a se adresa la „Redacţiunea Scoalei Practice în Nassód, Transilvania“.

— A apărut în editura librăriei W. Krafft în Sibiiu „Amicul Poporului“ călindar pe anul comun 1886. Anul XXVI, cu următoriul cuprins:

Cronologia pe anul 1886. — Păscălia sau semnele cronologice pe anul 1886. — Sĕrbători şi alte ḑile schimbătoare. — Regintele anului. — Întunecimi. — Caracterul anului 1886. — Călind. iulian şi gregorian cu sĕrbătorile, ḑilele numelor şi evangeliile duminecelor. — Genealogia caselor domnitoare. — Călindar postal. — Serviciul de mesagerie. — Serviciul telegrafic. — Têrgurile (bălciurile) din Ungaria şi Transilvania, — Têrgurile (bălciurile) din România. — Scara tacselor de timbru.

Partea literară şi de petrecere. Georgiu Bariţ (O schiţă biografică) cu portret de Junius Minor. — Visarion Roman (O schiţă biografică) cu portret de i-p-b. — Istoria suferinţei, Novelă alegorică de Carmen Sylva (Regina Elisabeta) trad. de Titu Maiorescu. — O bună pescuire, Novelă de Pedro Antonio de Alarcon trad. de Titu Maiorescu. — Petru de Aragonia şi fiica farmacistului, Novelă de Giovani Boccacio, trad. de I. G. Bariţ. — Anatomul smintit (O istoriă americană de Robby Iones) trad. de I. G. Bariţiu. — O poveste modernă (Schiţă de E. Caniel) trad. de I. G. Bariţiu. — Casa de Dr. J. C. Drăgescu. — Higiena stomachului de Dr. Antonini. — Turturica de S. Fl. Marian. — Vêrful cu dor şi Floria ciobanul. Legendă de Sava N. Şoimescu. — Columna lui Traian şi gintea latină. Poesie de Sava N. Şoimescu. — Ce te legeni codrule de M. Eminescu. — De câte-ori iubito de M. Eminescu. — Crăiasa din poveşti de M. Eminescu — Ce e amorul de M. Eminescu. — Atât de fragedă de M. Eminescu. — Revedere de M. Eminescu. — Comoara, Fabulă de Anton Pann. — Păstrarea. Fabulă de Anton Pann. - Şoarecele şi pisica. Fabulă de G. Alecsandrescu. — Cugetări şi sentinţe. — Mijloace de casă. — Umoristice.

Un material pe cât de bogat pe atât de instructiv şi bine scris. Cele două portrete din călindar sunt foarte bine esecutate, cu deosebire cel a dlui G. Bariţ nu poate fi decât spre lauda editorului.

Loterie.

Mercuri în 14 Octombre 1885.

Sibiiu: 53 74 44 26 8

Nr. 251 [1172] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de cancelist în biroul Asociaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului român, în Sibiiu, cu o remuneraţiune anuală *de trei sute fl. v. a.* se escrie prin aceasta concurs.

Doritorii de a ocupa acest post îşi vor trimite cererile, scrise cu mâna proprie, până la *15 Novembre st. n. a. c.* la subsemnatul comitet, însoţite de:

a.) Atestat de botez.

b.) Adeverinţă despre studiile făcute sau despre practica, ce eventual o au făcut în vr'o altă cancelarie.

c.) Atestat de moralitate dela oficiile respective locale sau pretoriale.

d.) Adeverinţă despre condiţiunile de viaţă în care trăiesce.

Cererile întrate după terminul indicat, nu se vor lua în considerare.

Informaţiuni mai în detail asupra îndatoririlor legate de acest post, se pot căpĕta dela biroul Asociaţiunei transilvane.

Din şedinţa comitetului Asociaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului român ţinută în Sibiiu la 22 Septembre st. n. a. c.

Iacob Bologa v. pres. **Dr. D. P. Barcianu.** secretariu.

Nr. 251. [1173] 2—3

CONCURS.

Venind în vacanţă unul din stipediile de 100 fl. pe an, menite pentru ascultătoare de pedagogie la un institut din patrie, se escrie concurs pentru conferirea de nou a acestui stipendiu.

Concurentele vor avea sĕ acludă cererei:

a) Atestat de botez.

b) Atestat despre progresul în studii în semestrul premergĕtor.

c) Atestat de frecuentaţiune în anul scolastic 1885/6.

d) Atestat de sĕrăcie dela oficiul comunal cu vidimarea oficiului pretorial; — toate în original sau în copie autenticată.

Cererile sunt a se adresa subsemnatului comitet în Sibiiu, până la *15 Novembre st. n. a. c.* Cereri întrate după acest termin nu se vor lua în considerare.

Din şedinţa comitetului Asociaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului român, ţinută în Sibiiu 22 Septembre n. 1885.

Iacob Bologa, v.-pres. **Dr. D. P. Barcianu,** secretar.

Nr 361. [1174] 3—3

CONCURS.

Devenind postul învĕţătoresc din comuna Deal vacant, se escrie pentru întregirea acestuia concurs cu termin până la *15 Octombre* 1885.

Emolumentele sunt:

1. Salariu în naturale 300 vedre de must, cari fac 150 fl. v. a.

2. Cortel în edificiul seoalei, un stângin de lemne şi două sorţi din pădurea comunală.

Doritorii de a ocupa acest post au sĕ 'şi subştearnă suplicele instruate conform prescriselor legei în vigoare oficiului protopresb. subsemnat până la terminul arătat.

Sebeş, 27 Septembre, 1885

Oficiul protopresbiteral gr. or.

I. Tipeiu, protopresb.

Nr. 172. [1175] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia vacantă *Bozeş*, aparţinĕtoare protopresbiteratului II. al Geoagiului, conform ordinaţiunei Prea Venerabilului Consistoriu Archidiecesan din 12 Martiu 1885 Nr. 602 B. se escrie concurs cu termin de *30 ḑile de la prima publicare.*

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

Dela 159 familii câte două mĕsuri mari de cucuruz à 50 cr.	159.—
Venitele stolare după funcţiunile de botezuri, cununii şi înmormêntări. . .	35.—
Venitele în prestaţiuni de ḑile de lucru	79.50
Pămênt de sĕmênat ca porţiune canonică	40.—
Venitul din cimiteriu .	10.—
Venitul dela botez cu crucea	20.—
Suma fl.	343.50

Doritorii de a ocupa acest post au de a aşterne suplicele lor la subscrisul oficiu protopresbiteral în terminul mai sus amintit, instruite cu documentele recerute de legile bisericesci în vigoare.

În conţelegere cu comitetul parochial.

Sĕcărâmb, 17 Septembre 1885.

Sabin Piso, protopop.

Nr. 137. [1166] 3—3

CONCURS.

Devenind vacante mai jos specificatele staţiuni învĕţătoresci din ppresbiteratul gr. or. al Ungurasului; în înţelesul §. 76 din normativul scolariu punct 4 şi 5, prin aceasta spre întregirea acestora se escrie concurs cu termin de *15 ḑile* dela prima publicare.

1. Balan, cu salariu anual de 300 fl. v. a., locuinţă în edificiul scoalei şi grădina în cuant de un juger, la care se recere pedagog absolut cu clase gimnasiale şi perfect şi în limba maghiară.

2. Galpuia cu salariu de 100 fl. v. a., 50 vici de cucuruz cu grăunţe, 2 orgii de lemne, grădina din jurul scoalei şi locuinţă în edificiul scoalei; toate aceste aduc venitul de 181 fl. v. a.

3. Tamaşa, cu salariu de 150 fl. şi cuartir în edificiul scoalei.

4. S.-Maria, cu salariul de 90 fl. v. a., 50 vici cucuruz sfărmat, cuartir în edificiul scoalei, toate aceste computate în bani aduc venitul de 150 fl. v. a.

5. Hida, cu salariu de 100 fl. v. a. în bani şi bucate.

6. Cubleşul-român, cu salariu de 100 fl. în bani şi bucate.

Reflectanţii au de a-şi înainta concursele instruite în regulă până la terminul citat la adresa subsemnatului cu posta ultimă Hidalmás.

Fűzes-Sân-petru, 6 August 1885.

În conţelegere cu comitetele parochiali respectivi.

Petru Roşca, protopresbiter.

Nr. 296. [1167] 3—3

CONCURS.

Pentru staţiunea învĕţătorească vacantă dela scoala confesională din comuna Mada, ppresbiteratul Geoagiului II-lea se escrie concurs cu termin de *15 ḑile* dela prima publicare.

Emolumentele sunt următoarele:

În bani gata 160 fl. v. a., victuale în valoare de 48 fl. v. a., cuartir şi lemne suficiente, din cari este a se încălḑi şi odaia scoalei.

Doritorii de a competa la acest post, sunt poftiţi a-şi trimite suplicele instruite în înţelesul legilor scolare la acest oficiu protopresbiteral până la terminul mai sus indicat.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Geoagiului II-lea.

Sĕcărêmb, 20 Septembre 1885.

Sabin Piso, proopresbt.

Nr. 596. [1165] 3—3

EDICT.

Ioan Ticuşan din Codlea de religiunea gr. or., carele mai bine de 5 ani de ḑile a părăsit cu necredinţă pe legiuita sa soţiă Ana N. Pârvu din Codlea, fără a se scì locul ubicaţiunei lui, — se citează prin aceasta, ca în termin *de 3 luni de ḑile dela prima publicare a acestui edict*, sĕ se presenteze înaintea subscrisului oficiu protopresbiteral; căci la din contra, procesul divorţial încaminat de soţia sa, se va pertracta şi în absenţa sa.

Oficiul protopresbiteral al Branului.

Zernesci, în 29 August 1885.

Traian Meţian, protopresbiter.

Nr. 269. [1163] 1—3

EDICT.

Bucur Micu gr. or. din Vlădeni, carele de 3 ani a părăsit cu necredinţă pre legiuita lui soţiă Mucenica Stancioiu gr. or. din Vlădeni, fără a se sci ubicaţiunea lui şi dacă mai trăiesce, prin aceasta se citează în termin de un an şi o ḑi dela datul de faţă, ca sĕ se presenteze înaintea subscrisului, căci la din contră cererea de divorţ a soţiei sale se va pertracta şi în absenţa lui.

Zerneşti în 2 Octobre 1885.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Branului.

Traian Meţian, protopresbiter.

Nr. 5847. [1176] 1—1

Publicaţiune.

Magistratul subscris aduce la cunoscinţă publică, că licitarea pentru închirierea oieritului de earnă pe hotarul Sighişoarei în anul 1885/6, se va face la **19 Octombre a. c.** 12 oare la ameaḑi în cancelaria magistratului prin oferte sigilate.

Oferte provĕḑute cu vadiu de 100 fl., şi cari trebuie sĕ cuprindă în sine şi observarea, că oferentul cunoasce condiţiunile licitaţiunei şi se supune lor fără nici o reservă, sunt a se trimite până la terminul indicat la presidentul magistratului.

Condiţiunile licitaţiunei sunt a se vedea în oarele de oficiu la acest magistrat.

Sighişoara, 6 Octombre 1885.

Magistratul oraşului.

Nr 1866 pret. [1170] 3—3

Publicaţiune.

Dreptul de crişmărit în **comuna Mag** din acest cerc pretorial se va esarênda pre timpul din **13 Ianuariu 1886 până inclusive 12 Ianuariu 1888** prin licitaţiune publică, care se va ţinea în cancelaria comunală din Mag în ḑiua de 25 Octombre a. c. după ameaḑi la 2 oare.

Doritorii de a licita au sĕ depună un vadiu de 10% din preţul strigărei de 400 fl. per an.

Condiţiunile detaiate se pot lua la cunoscinţă la subscrisul şi la primăria din Mag.

Sĕlisce, în 8 Octombre 1885.

Pretorele cercului.

---

327 szám 1885. [1177] 1—1

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102. § a értelmeben ezennel közhirré teszi, hogy a nagyszebeni kir törvényszék 3670/1885 számu végzése által a nagyszebeni „Albina“ hitelintézet javára Deák Iuon és társai ellen 264 frt. 01 kr. tőke, ennek 1885 év május hó 11 napjától számitandó 6% kamatai és eddig összesen 16 frt. 65 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával biróilag lefoglalt és 1520 frtra becsült 2 drb. 8 éves bornyuzó tehén, 20 drb anyajuh, 1 ökörszekér, 2 boglyában 10 szekér széna, 350 véka tiszta buza, 2 drb két éves csikó, 2 drb 4 éves, 2 drb 5 éves és 2 drb 6 éves fejér szőrü ökörből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek az 1457/1885 sz kiküldést rendelő végzés folytán a helyszinén, vagyis Toháton délelőtt, Ohábán délután alperesek lakásán leendő eszközlésére **1885-ik év October hó 23-ik napjának délelőtt 10 órája s délután 3 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapitott feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Balázsfalván 1885-ik évi October hó 9 napján.

Thát György, kir. bir. végrehajtó.

Redactor provisoriu: Mateiu Voileanu. Editura şi tipariul tipografiei archidiecesane.